

עמ"ת 27047/02/18 - מדינת ישראל נגד מאגד סאלח (עציר) תושבי איו"ש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 27047-02-18 מדינת ישראל נ' סאלח(עציר)
לפני כבוד השופט עמי קובו
העוררת
מדינת ישראל

13 פברואר 2018

נגד
המשיב
מאגד סאלח (עציר) תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד אבי שגב

ב"כ המשיב עו"ד נג'ואן שביטה - מטעם הסניגוריה הציבורית

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט עודד מרנו) מיום 12.2.18 אשר הורה על שחרורו של המשיב בערבויות כפי שנקבע בהחלטה.

יצוין כי נגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

לחובת המשיב הרשעה קודמת מבית משפט צבאי, משנת 2011 בעבירות של שימשו בכלי ירייה שלא כחוק, פעולה מטעם התנגדות בלתי חוקית, עבירות בהתאגדות בלתי חוקית, הפרת הכרזה שטח סגור, השלכת בקבוק תבעירה ועוד.

מדובר בשלושה אישומים שבהם הורשע המשיב בחברות בהתאגדות בלתי חוקית, וזריקת בקבוקי תבעירה לעבר כוחות הביטחון, וזריקת מטען צינור לעבר ג'יפ צבאי, וזריקת בקבוקי תבעירה לעבר ג'יפים צבאיים במספר הזדמנויות, בירי לעבר ג'יפ צבאי, בהשלכת אבנים לעבר ג'יפ צבאי, בירי לעבר ג'יפ צבאי בהזדמנות נוספת, במארב לכוחות הביטחון על מנת לבצע ירי, ובירי. כל זאת במספר רב של מקרים.

צוין כי כתב האישום המתוקן בעניינו של המשיב בתיק הצבאי כולל ברובו 7 אישומים בגין עבירות כמפורט לעיל, מהשנים 2006-2008. על פי הסדר הטיעון האמור נגזר על הנאשם 33 חודשי מאסר בפעול והוא שוחרר במסגרת "עסקת

עמוד 1

שליט".

לטענת ב"כ העוררת בשים לב לעברו הביטחוני המשמעותי שלה משיב אין מקום להורות על שחרורו של המשיב ואף לא בערבויות משמעותיות.

לאומת זאת טוענת ב"כ המשיב כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא והפנתה להחלטות במקרים דומים שבהם שוחררו משיבים אשר היה לחובתם עבר בטחוני.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי דין הערר להתקבל.

אמנם העבירה המיוחסת למשיב הינה עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בלבד, אשר ככלל ראוי לשחרר בגינה בערבויות מתאימות.

עם זאת, סבורני כי עברו הפלילי/בטחוני של המשיב מעלה כי קיימת מסוכנות רבה מצדו של המשיב לתחום הציבור בישראל ואיני סבור כי ניתן לתת בו אמון.

אומנם עברו מתייחס לעבירות שבוצעו בשנים 2006-2008 ואולם מדובר בריבוי מעשים אשר יש בהם כדי להעיד על מסוכנות משמעותית לביטחון הציבור.

בעניין זה נתתי דעתי להחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט ד' מינץ) בבש"פ 6715/17 חמידאן נגד מדינת ישראל (3.9.17) אשר דחה בקשת רשות ערעור בנסיבות דומות.

בחנתי את הפסיקה אשר הוגשה על ידי ב"כ המשיב, בעמ"ת 45873-04-16 מדינת ישראל נגד עיסא (26.4.16), ואולם שם מדובר במי שלחובתם הרשעות בעבירות ביטחון כאשר היו קטינים.

בעמ"ת 1746-11-17 מדובר מבי שנכנס לישראל בנסיבות אישיות כאשר לאשתו הייתה מצוקה רפואית.

בעמ"ת 23432-08-16 מדובר במי שעברו בטחוני, היה בגין עבירה אחת נגד קיום הסדר הציבורי, אם כי נדון בגינה ל-40 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דומה למקרה דנן, בעמ"ת 39879-11-17 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים וקיבל ערר בנסיבות דומות

בסיכומי של דבר סבורני כי לנוכח עברו הביטחוני של המשיב, הגם שאינו מן העת האחרונה, לא היה מקום להורות על שחרורו, ואין מנוס אלא להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ח,
13/02/2018 במעמד הנוכחים.
עמי קובו, שופט